

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XIII. évfolyam 1. szám

2016. március 27.

KRISZTUS FELTÁMADT!

A HÚSVÉTI ÖRÖMÉNEK (EXULTET)

Az égben immár ujjongva zengjen az angyalok kórusa:
és ujjongjanak Isten csodálatos művei:
fölséges nagy királyunk győzelmét bűgő kürtnek hangja áldva áldja.
A föld is örvendjen, hogy ekkora fényár sugárik rája,
és a nagy Király örök tündöklése árad el rajta:
érezze meg az egész nagy világ: már továtűnt a bűnnek árnya.
És vígság töltse el szent anyánkat, az Egyházat,
hogy ilyen fényesség ragyog benne:
visszhangozzék a nép szent éneke, bátran töltse be az Isten házát.

Az Úr legyen veletek!
És a te lelkeddel!
Emeljük föl szívünket!
Fölemeltük az Úrhoz.
Adjunk hálát urunknak, Istenünknek!
Méltó és igazságos.

Mert valóban méltó, és igazságos,
hogy a láthatatlan, mindenható Atyaistent,
és egyszülött Fiát, a mi Urunkat, Jézus Krisztust
a szív és lélek minden érzésével és zengő szóval áldjuk.
Ő leróttá helyettünk az örök Atyának mindazt,
amivel Ádám tartozott,
s az ősbűn zálogát kiváltotta szent vérének árán.
Mert abban áll a húsvét ünnepe,
hogy igaz húsvéti Bárányunkat megölték értünk,
s ő vére lett a szent jel, hívó népe házáin.

Áldott éj,
mert ekkor hoztad ki az ősatyákat, Izrael fiait Egyiptomból,
száraz lábbal a Vörös tengeren átvitted őket.

Áldott ez az éjszaka,
mert ekkor oszlatta szét a tűzoszlop sugárzó fénye
a bűn minden árnyát.

Áldott ez az éjszaka,
mely ma szerte az egész világon a Krisztusban hívőket
a világ tévelygéseitől és a bűnök homályától elválasztván
a kegyelemnek átadja
és a szentek közösségébe kapcsolja őket.

Áldott éj,
a halál bilincset ekkor törte szét Krisztus,
és az alvilág mélyéről mint győző tért vissza.
Ő, milyen csodálatra méltó atyai jószágod hozzánk!
Ő, kimondhatatlan szeretet és jószág,
hogy a szolgát megmentsed, Fiadat sem kímélted érte.
Lám, mennyire szükséges volt Ádámnak vétké,
hogy Krisztus legyen váltságának díja!

Ó, szerencsés vétek,
hogy ilyen hatalmas és fölséges megváltót kívánt és érdemelt.

E szentséges éjszaka számúzi vétkünket,
lemossa minden bűnünket,
a bűnbánóknak ártatlan szívet ad,
a szomorkodóknak vigaszt kínál.

Ó valóban áldott éj,
mert ekkor lép frigyre isteni és emberi, földi és mennyei!

Ez éjszakáért fogadd el tehát, mennyei Szent Atyánk,
a dicséret esti áldozatát tőlünk:
a méhek viaszából készült gyertyát
a néked szolgáló papság által
ünneplő szent Egyházad nyújtja néked.

Most kérünk tehát, Urunk, téged,
hogy ne aludják ki ez a gyertyaláng,
melyet néked áldozunk,
és el nem fogyó tiszta fénnel
űzze távol lelkünköt az éj minden árnyát.
Mint jó illatú áldozatot, fogadd el tőlünk,
és világossága az égi fényekkel olvadjon egybe!
Fénylő lángját találja égve a szép hajnalcsillag,
az örök Hajnalcsillag, ki soha nem lát alkonyt:
a te Fiad, Jézus Krisztus,
ki visszatérve a sírból,
az emberi nemre szelíden árasztja a megváltás fényét,
él és uralkodik mindörökkön örökké.

E G Y H A J Ó B A N E V E Z Ü N K

Lassan egy éve már, hogy felvételt nyertem a szegedi Szent Gellért Szemináriumba. Szeptemberben érdeklődve és félve érkeztem meg ide, de az előjárók és az elsős kispapok megismerésével ez a félelem gyorsan elmúlt. Ez idő alatt nagyon sokan kérdezték meg tőlem, hogy hogyan is érzem magamat, milyen a szemináriumi élet, milyenek a kispaptársaim. Ezen kérdéseket követően fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy milyen jó is lenne, ha kicsit jobban megismernék a kedves Testvérek a szeminárium pezsgő életét. Írásomban szeretném megpróbálni bemutatni a Szeged-Csanádi Egyházmegye növendékeit, mint „vén rókákat”, akik már régebb óta vannak itt és segítettek megismerni a szemináriumi életet és beilleszkedni az itt lévő közösségbe. Köszönet érte!

**Amanso Brendan Chika (2. évfolyam) és
Nnadi Onyedikachi Benjamin (2. évfolyam)**

Talán a kedves Testvérek leginkább a két afrikai kispap iránt érdeklődnek... Mit is keres két fiatalember az otthon melegtől távol, Magyarországon? Erről meséljenek Ők.

Balogh Ottó: 2014-ben érkeztek Szegedre. Milyen előzményei voltak ennek a nagy útnak, amely mind a mai napig tart?

Amanso Brendan Chika és Nnadi Onyedikachi Benjamin: Kisszemináriumba jártunk először, ahol 6 évet tanultunk. A kisszeminárium után 1 év pasztorális gyakorlaton és 1 év spirituális gyakorlaton vettünk részt. Ezek után a nagyszemináriumba felvételt nyerve, az első év közben küldött bennünket püspökünk Magyarországra tanulmányainkat befejezni.

B.O.: Hogyan fogadták a szüleitek, barátaitok a hírt, hogy hazátokot elhagyva, Magyarországon készültök tovább a papságra?

Brendan és Benjamin: Annak ellenére, hogy messzire mentünk otthonról, szüleink tudták és elfogadták, hogy a papsághoz hozzátartozik az engedelmesség, és az, hogy esetleg valamikor elmegyünk tapasztalatot szerezni egy másik országba. Természetesen tartjuk a kapcsolatot velük rendszeresen az internet segítségével.

B.O.: Mi volt az első benyomás számotokra az országról, az itt lévő emberekről? Milyen nehézségei voltak az első néhány hónapnak?

Brendan és Benjamin: A szemináriumba érkezve kedvesen fogadtak minket. Ideérkezvén nehézséget okozott a magyar konyha, a magyar nyelv, és a számunkra szokatlanul hideg tél.

B.O.: Szerintetek milyen egy jó pap?

Brendan: A jó pap nekem nem más, mint a Jó Pásztor, aki ismeri a nyáját és a nyája ismeri őt.

Benjamin: Szerintem egy pap hűséges Istenhez és emberhez egyaránt, és boldogan, szívvel-lélekkel végzi feladatát. Számomra nem az a fontos, hogy én pap vagyok, hanem hogy az embereket szolgáljam teljes önátadással.

B.O.: Mit tanácsolnátok azoknak, akik a papságon gondolkodnak?

Brendan: Szerintem imádkozzon sokat, dolgozzon keményen és a többit bízva Istenre. Legyen hűséges az Istenhez és az emberekhez. Másra nincs szükség.

Benjamin: Tisztázni kell magában először, hogy tényleg hívja-e őt Isten a papságra. A papság nem egy verseny, amely arról szól, hogy más is papnak megy, vagy látva a pap jólétét ő is ezt az utat választja. Az ember ismerje meg magát (Szókratész filozófiája), mit szeretne és hogy komolyan gondolja-e a papságot. Szerintem fontos, hogy az ember tudja, a papnak sok áldozatot kell hoznia Isten és az emberek felé. Tanulja meg a szolgálói szeretetet és legyen „Servus Servorum Dei” - „Isten szolgáinak szolgálója”.

Kovács Zoltán (3. évfolyam)

Kovács Zoltán vagyok Mezőtúrról, a Szeged-Csanádi Egyházmegye harmadéves papnövendéke. Szülővárosomban végeztem iskoláimat, a Teleki Blanka Gimnáziumban érettségiztem 2013-ban. Az utolsó gimnáziumi évem volt az, ahol a hivatásom szilárd alapot nyert. Hálás vagyok mindenkinek, aki akármilyen módon is támogatta azt, hogy Isten akaratát megismerjem. Isten útjai az ő segítségükkel váltak egyre kifürkészhetőbbé.

Balogh Ottó: Milyen módon jutottál el arra a döntésre, hogy pap legyél?

Kovács Zoltán: Nem voltak nagy álmaim, hogy mi leszek, ha nagy leszek. Többnyire azzal válaszoltam mindenkinek, hogy felnőttem. Önmagam tanácsait követve elképzeltem, hogy pókersztár, színész, rendező, sebész vagy bármi egyéb dolog leszek. Fogalmam sem volt, hogy mit csinálnék szívvel-lélekkel. Ezek a képek többnyire a televízióból és furcsa, mások által belém oltott vágyakból fakadtak. Nem volt komolyabb alapjuk. Mivel Isten része volt az életemnek, érdekelt, hogy Ő mit gondol a pályaválasztásról, hiszen mégis csak ad segítséget. Elhatároztam, hogy tartósabban elmélkedek életpályámról, hogy mire sor kerül a választásra addigra biztosan tudjam utamat. Egyszer egész délutánomat elmélkedéssel töltöttem, és amikor megszólalt a harang esti misére, szokatlan módon követtem hangját és részt vettem a hétköznapi misén, amin nem szoktam. Elmentem erre a misére és olyan szépnek láttam azt, mint még soha. Meg is jegyeztem magamban: „De kár, hogy Isten nem a papságra szólít.” Ezzel le is zártam magamban a dolgot, de már egy igen kis mag elkezdett csírázni. S ez a mag akkor nyitott teljesen ki, amikor egy őszi hétfője után, amelyen újból éreztem az Úr ismétlődő hívását, elfogadtam hívó szavát.

B. O.: Harmadikos vagy, tanulmányaid felénél tartasz. Miként élted meg eddigi éveidet a szeminárium falai között?

K. Z.: Először is, nagyon gyorsan telik idebenn az idő, hiszen mindig van valami elfoglaltság vagy program, amelybe bele vetjük magunkat. A tanulmányaim felét egyfajta mérföldkőként éltem meg, hiszen egyre inkább érzem, hogy a szemináriumból már kifelé tartok. Másodszor elmondhatom, hogy az Istennel való együtt töltött idő átszövi hétköznapijainkat, s mindig ad új szempontot a fejlődésre. Sokat köszönhetek ennek a két évnek, hiszen a személyes imában és a pontkát (elmélkedések) során egyre inkább megismertem önmagamot és Istent, tapasztalatot kaphattam a találkozások és gyakorlatok során.

B. O.: Szabadidődben mivel foglalkozol, milyen hobbijaid vannak?

K. Z.: Szívesen sportolok. Szeretek futni és kosárlabdázni. Egy jó kirándulás számomra sokat jelent, amikor kiszellőztetem a fejem. Ha több időm van, szívesen olvasok vagy beszélgetek másokkal.

B. O.: Szerinted milyen legyen egy pap?

K. Z.: A pap identitását az adja, ha minél inkább azonosul Krisztussal és minél inkább Őt helyezi élete középpontjába. Ez azzal jár, hogy levetjük életünk azon részeit, amelyekben nem Jézus van a középpontban. Ezen felül, azt hiszem egy jó pap és egy jó édesapa nagyon-nagyon hasonló. Aki jó édesapa lenne, abból jó pap is tudna válni. Ez fordítva is igaz. Felnéznek azokra az édesapákra, akik áldozatosan és szeretettel nevelik gyermekeiket testben és lélekben. Ha látom munkás kezűket, nagy tiszteletet érzek irántuk, hiszen áldozatot hoznak a rájuk bízottak életéért. Ezt tette Krisztus is, és ezt teszi egy jó pap is.

B. O.: Mit javasolnál azoknak, akik úgy érzik, hogy bennük a papság gondolata kezd megfogalmazódni?

K. Z.: Amikor az ember arra törekszik, hogy Isten akaratát tegye, önmagát találja meg. Aki Isten hívását érzi személyes imádságai folyamán és ezt követve mélyről jövő békét és örömet tapasztal meg, az tudhatja, hogy Isten hívja. Ez a hívás nem a boldogtalanságra irányul, hanem arra, amelyre minden hivatás: a szeretetre. A házias ember arra kap küldetést, hogy szeresse Istent, s Istentől mintegy „megbízást kap”, hogy szeresse mindenkinek felett a feleségét. A papok arra kapnak küldetést, hogy szeressék Istent mindenkinek felett és Isten népét. Mindkét hivatás Isten szeretetének vonzásából bontakozik ki a maga teljességében. Isten szeretete az, amely erőt ad mindkét úton, de enélkül mindkettő százszorta nehezebb. Tegyük függővé Istentől, melyiket követjük! Ő jobban ismer minket, mint mi magunkat.

Nagy Tibor (5. évfolyam)

Nagy Tibornak hívnak, 31 éves vagyok, és Szlovákiából származom. 2014 tavaszán kértem átvételemet az egri szemináriumból, ahová a szlovák püspökség küldött ki tanulni. A szemináriumot később kezdtem, nem azonnal az érettségi után, így egy kevés tapasztalattal már rendelkezem, ami nem rossz. Édesanyám már 20 éve özvegyként él. Jelenleg is a két nővérem figyel rá oda, bár nem igényli, hiszen jó egészségnek

örvend. Egy kis, közel 900 fős faluból származom, Felbárról. Plébánosomnak, aki szintén korombeli, sokat köszönhetek, kispapi utamon állandóan támogatott. Jelenleg ötödéves végzős vagyok a Gál Ferenc Főiskolán és a papnevelőintézetben. Az Istennel való kapcsolat számomra mindennél fontosabb és mindennek alapja. Ezért a lelkiéletre igyekszem nagy hangsúlyt fektetni. Orosháza számomra már nem idegen, hiszen egy fél éves hétfégi gyakorlatomat ott töltöttem és a jelenlegi plébános, Iványi László esperes atya is nagy hatással volt rám.

Balogh Ottó: Miképpen hallottad meg Isten hívását a papságra?

Nagy Tibor: Körülbelül tíz éves lehettem, amikor az egyik szentmisén azt tapasztaltam, hogy a pap mellett csak egy ministráns állt. Ekkor az a gondolat fogalmazódott meg bennem, hogy milyen szomorú, hogy csak egy ministráns van és nincs több. Ekkor döntöttem el, hogy elkezdjek ministrálni. Szinte mindennap eljártam a szentmisére ministrálni, miközben fokozatosan bontakozott ki bennem az a gondolat, hogy én - ha egyszer felnövök - pap szeretnék lenni. Az idő folyamán ez fokozatosan csiszolódott, érlelődött és erősödött. De hogy pontosan mikor is hallottam meg Isten hívását a papságra ezt nem tudom meghatározni. Inkább egy fokozatos fejlődésről beszélnék, amely az évek folyamán végbe ment bennem.

B. O.: Szlovákia, Eger, majd Szeged. Mi az oka ezeknek a váltásoknak?

N. T.: Engem Szlovákiából küldtek Egerbe tanulni és 2014 tavaszán döntöttem el, hogy szeretnék Magyarországon maradni papként is. Viszont nem akartam az egri egyházmegyében maradni, ezért kellett egy egyházmegyéért választanom és döntöttem a Szeged-Csanádi Egyházmegye mellett.

B. O.: Említetted, hogy a plébánosoddal korban közel álltok egymáshoz. Ezt segítségnek vagy inkább akadálnak éled meg?

N. T.: Ezt mindenképp segítségként jellemezném, hiszen így nemcsak a plébánosom, de nagyon jó barátok is vagyunk. Ugyanakkor könnyebben találunk közös programokat. Legyen szó mozirol vagy túráról.

B. O.: Szerinted milyennek kell lennie egy papnak?

N. T.: Véleményem szerint a legfontosabb, hogy imádságos lelkületű legyen és soha el ne felejtse, hogy ő szolgál és nem ír.

B. O.: Végzős papnövendék vagy, nem sokára diakónussá szentelnek. Milyennek élted meg a szemináriumi éveket?

N. T.: A szemináriumi éveket nem szabad úgy elképzelni, mint amelyek felhőtlenek és gondtalanok. Én úgy jellemezném, hogy sikerek és kudarcok, örömök és szomorúságok egyaránt jellemezték ezeket az éveket, amellyről azt gondolom, hogy ez teljesen természetes. Ilyenkor mindig az eszembe jut az egyik rajzfilm főcímdala: „Az élet nemcsak játék és mese”.

B. O.: Mit tanácsolnál azoknak, akik érzik magukban Isten hívását?

N. T.: Tanácsot nehéz adni. Mindannyiunk élete egy sajátos, egyedi történet. Ettől függetlenül úgy vélem, hogy a legfontosabb, hogy megtartsuk élő kapcsolatunkat Istennel, imádkozzunk azért, hogy valóban felismerjük hivatásunkat, ugyanakkor figyeljünk belső megmozdulásainkra, vágyainkra. Aki meghallotta önmagában ezt a belső hívó szót, annak nem szabad mérlegelnie, hanem bátran a Jóistenre kell bízni magát és elindulni abba az irányba, amelyről úgy véljük, hogy a mi utunk. Amikor Péter meghallotta Jézus hívó szavát, akkor ő sem tett mást, minthogy felállt a bárka mellől és azonnal követte Jézust.

Csoportkép

(A képen: Nagy Tibor, Amanso Brendan Chika, Balogh Ottó, Nnadi Onyedikachi Benjamin, Kovács Zoltán)

Remélem ezekből az interjúkból ha nem is teljesen ismerték meg, de egy kis izelítőt olvashattak a szemináriumi életből és megismerhették a Szeged-Csanádi Egyházmegye kispapjait. Nagy köszönet illeti a tisztelő urakat, akik nélkül ez az írás nem jöhetett volna létre!

Látva, hogy milyen kevesen vagyunk mi itt, merem remélni, hogy a későbbiekben is lesznek még olyan bátor emberek, akik merik Isten szolgálatára szentelni életüket. Kérjük a kedves Testvéreket, imádkozzanak értünk és új hivatásokért is: „Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!”

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket. Arra rendellek benneteket, hogy elmenjétek, gyümölcsöt teremjétek, és gyümölcsötök megmaradjon.

(Jn, 15,16)

Balogh Ottó
Papnövendék

A MEGSZENTELT ÉLET II.

Don Bosco születésének bicentenáriuma 1815-2015

Négy kérdésre keressünk választ:

1. Ki volt Don Bosco Szent János?
2. Mi volt munkája, mit alkotott?
3. Munkájának van-e aktualitása?
4. Művének hazai vonatkozásai?

Ad 1:

1815. augusztus 16-án született Becchiben, szegény földműves családban. 1841. június 5-én szentelték pappá. Az „ifjúság apostola” lett, melyhez a természetfölötti örömet, vidámságát az eucharisziából merítette. A XIX. század társadalmi és ipari forradalmainak terméke, a sok kallódó, árva, nincstelen, tanulatlan, neveletlen fiú és lány, akiket fel kellett karolni. Példaképe Néri Szent Fülöp, - Őket tekintették az „ifjúság barátjának”.

Ad 2:

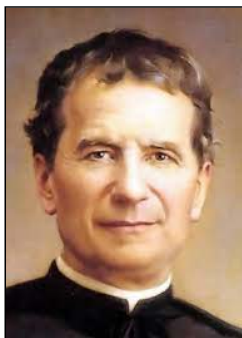
Többszöri álma irányította, hogy a papi küldetését a szegény fiatal fiúk között gyakorolja.

Korának nevelési módszere, a „megtorló” módszer, mely az alá és fölérendeltség, és a vétkek kemény büntetésén alapult. Don Bosco, viszont a „megelőző” módszer híve volt. Ez az ésszerűség, a vallásosságon és a Szent Pál-i szereteten alapult – a szeretet, mely kegyes és türelmes, mindent remél és eltűr... /1. Kor./ Lényege a nagy szabadság mellett, oda figyelni, hogy ne kövessenek el hibát, bűnt. Kizárta az erőszakos büntetést, megszegyenyítést. Ha szükség volt a dorgálásra, azt négy-szem közt tette meg.

1841. december 8-án indult „emberhalász” tevékenysége, egy szegény kőműves fiúval való találkozásokor. Hamarosan, már nyolcvan fiú vette körül. Egy csűr, majd egy lakókocsi volt az első ifjúsági központjuk. Első munkatársa édesanyja, Margit mama volt, haláláig. Önkéntes munkatársait „Szaléziai”-nak nevezte.

Fő feladatának tekintette, hogy fiataljából Krisztusban hívő embereket és becsületes állampolgárokat neveljen, Ehhez, ipari és mezőgazdasági iskolákat kellett létrehozni, bentlakásos lehetőséggel. Tanulást, ételt, otthont kellett biztosítani, hogy idejüket hasznosan töltsék el.

1859-ben, megalkotta nagy művét, a „Szalézi Társaság”-ot. Névadója, égi pártfogója, Szalézi Szent Ferenc püspök volt, Ő személyes példaadója, akit követni kellett és szerzetesi életét hozzá kellett igazítani. Ennek a szentnek a példája és a személyes ihletés jellemzi a Szalézi Rendet, csak férfiakban gondolkodott !!

Édesanyja és Szűz Mária iránti szeretete és tisztelete megláttatta a kor leányainak kilátástalanságát is. A rajtuk való segítségért Mazzarelló Dominika Máriával 1872-ben létrehozták a női rendet, mely pár

éve már működött „Segítő Szűz Mária Leányai”, vagy „don Bosco Nővérei” néven váltak ismertté.

1875-ben missziós tevékenységet is vállalt. Meghívásra, először Buenos Airesbe küldte rendtársait. Ő 11 missziós csoportot indított útra. Ma jelen vannak minden földrészen és szigetvilágban. A második legnépesebb szerzetes rend jelenleg a Szalézi Rend.

1876-ban létrehozta rendjének harmadik, egyben legnépesebb egységét „Szalézi Munkatársak Szövetsége”-t. Világi papok és laikusok (munkatársak) nélkül nem ment volna a nagy gépezet.

Célja az volt, hogy a lelkeken keresztül fiataljainak ösztöneit rendbe szedje, jó képességeket kifejlessze. Törekedjenek az erény, a becsületesség és a jóság tökéletesebb tételére. Ezt úgy érte el, hogy „igazi só” volt fiataljai között, mely megadta, vagy visszaadta az „istenit izt”, a világosságot az Atya szeretetét nekik.

Csodákat művelt két apró módszerével:

1. „fülbé sűgott szű” – bátorítást, vigasztalást; „fel a fejfel, a mennyország egy kis része mindent jóvá tesz...”; a megosztott bánat fél bánat, a megosztott örűm kétszeres örűm. /Dr.Karl H. Salky. SDB Don Bosco élete, 18.old/
2. „esti szű” esti ima után, lefekvéskor, egy-egy történet, életbölcesség, vagy aznapni élmény megbeszéléséhez elmélyűlést lelkűnkben.

Tűkűletes érzűke volt az igazi bűnbánat szentsége iránt. Gyakran gyónásra bűdzította fiataljait. Űgyelt arra is, hogy komoly legyen a jófűltétel-tettekben is megmutakozzon. Intűzműnyei a bűn megelűzésére és elhárítására, orszűgszerte a legalkalmasabbak voltak.

Az egyház és az állam közötti feszűlt-

ség oldásán is fáradozott, melyben őszintesége és nyíltsága segítette. A „Vatikán Garibaldija”-nak is nevezték. Jó kapcsolatápolta IX. Pius és XIII. Leű papákkal.

Egy dolognak volt híján – sosem volt pénze. De volt egy csomű éhes szűj, iskolák, otthonok, épűlű templom – az Isten irgalmából, mindig megelűdűtnek az aznapni problémák.

Kűlűnleges adottságai még, az ének és zene szeretete, sportos élet, bűvészkedés, jó kézűgyesség. Ez mind jó volt az Oratóriumok műkűdtetéséhez, a szabadidű hasznos, jűkedvű eltűltetéséhez.

1888. január 31-én 4 óra 45 perckor halt meg.

1929-ben boldoggá, 1934-ben szentű avattá XI. Pius papá. Ehhez, életének minden rezdűlését vizsgálták, majd 40 évig, melyrűl több-szűz kűtet dokumentum kűszűlt.

Ad 3:

Aktuális-e ma a Szalézi élet? Nézzűk meg, mi foglalkoztatta az akkori fiatalokat vilűgszerte?

Címűszavakban:

1. Az élet értelmű
2. A jűvűtűl való félelem
3. A hontalanság
4. A munkanelkűliség

A XXI. század fiataljainak hasonló gondjai vannak. Megoldásra várnak, melyekhez segítség kell. Ezért szűksűge van az egyháznak elkötelezett, laikus segítűkűre. Ők ott műkűdnek, ahol élnek, de Szalézi szelűmben. Ők mindig a rászorulűk oldalán állnak. Így tapasztalják meg Isten közelségét, szeretetét a munkatársak által. Létűk tehat ma is aktuális.

Mit hozott a véletlen? Don Bosco 10. utódját 2014. március 25-én választották meg. Neve Angel Fernandez Artime, aki 2009-tűl Dél-Argentína tartományfűnűke volt. A mai Ferenc papát már onnan ismeri.

Szent II. János-Pál papá ezt írta: „Jésűs Krisztűs szeretetére a szűleim tanították meg. A Szűz Mária iránti tiszteletet a Szalézi atyák – többek között, Jan Tyranowski – sugalmazták. Egyébként nekik köszűnhetem papi hivatásomat” (Dr. Karl H. Salky SDB Don Bosco élete 36. old.)

A fiatalok Atyjának, Mesterének nevezte őt.

Ferenc papá 2015-ben az évfűrdulűval kapcsolatban Don Bosco karizmájának 3

részét emelte ki.

1. bizalma az isteni Gondviselésben,
2. hivatástudat – papi küldetés a szegényekért,
3. az Egyház és a pápa hűséges, szorgalmas szolgálata.

Felsorolt néhány dolgot, melyet a Szaléziaknak köszönhet... utcafiúkból verbuvált football-csapata, Ramos Mejia Szalézi iskolában töltött éveit, ahol megtanulta a Szűzanya tiszteletét, útmutatást kapott a szépről, a szeretetről, a mások iránti érzékenységről Don Bosco és Margit mama példáján keresztül. Nagyon hálás vagyok mindazért, amit a Szalézi Családtól kaptam. (Szalézi Értesítő 2015.3.11. oldal)

Ad 4:

Mi harmadik éve készülünk a bicentenáriumra

- 2012-ben volt 100 éve, hogy a Szaléziak letelepedtek hazánkban,
- tíz napig volt látható több városban Don Bosco ereklyéje, melynél imádkozhattunk,
- 2013-ban Sándor István Szalézi testvért, nagycsüdtörtökön a vértanúk közé emelte Ferenc pápa,
- ugyan ebben az évben, október 19-én boldoggá avatták a Szent István Bazilika előtt,
- 2014-es év Sándor István születésének 100. évfordulója, melyet róla szóló vándorkiállításal és a Sándor István színdarab életre keltésével ünnepeltünk. A nézők között szemtanúk is voltak, akik megkönnyezték a diákok műsorát. Az emlékévet a Don Bosco Gála zárta,
- szintén, ebben az évben volt szentté avatásának nyolcvan éve, melyet szentmisékkal ünnepeltünk meg.
- 2015-ös emlékév néhány eseménye:
 - Május 9 – 10. Pélifyöld-szentkereszt – lelki gyakorlatok rendház, zárándokhely – a „Gyermekek fénye” című rockopera bemutatása, mely Don Bosco életéről szól. A Don Bosco Ének és Zenekar szentmisei szolgálata és hangversenye. Ezt az együttést Dauner János Szalézi atya, aki 100 éve született – 40 évvel ezelőtt alapította, haláláig karmestere volt. Egyébként az Egyetemi templomban működnek.
 - Nyári Oratóriumok Pesthidegkúton, Kazincbarcikán, Újpesten, Nyergesújfalun, Szombathelyen, Pécsen, Albertfalván, Óbudán... kettő-, vagy négy- hetes időtartamban, turnusonként 60-80 fő részvételével. Vezetőik: Szalézi nővérek,

atyák, munkatársak.

- Balaton és Tisza-tó körüli kerékpártúrák (Nyergesújfaluról, Kazincbarcikáról).
- Animátor táborok és avatás.
- Néhány mottó, ezekről a rendezvényekről: „Don Boscovál Jézus felé”; „Fiatallal a fiatalokért”; „Nyílegyenesen a jó felé”
- Lelki gyakorlatok Pélifyöld-szentkeresztben nagybőjt idején, tanév végén, egész nyáron óvodásoktól a senior (korosabb) munkatársakig.
- Születésnapját szentmisével ünnepeltük. Hálát adtunk érte. Előkészületben a bicentenáriumi imát mondtunk, naponta, hogy életszemléletét, lelkiségét megőrizzük és tovább adjuk.
- A megszentelt élet évében, szeptember 18-19-én a „Szerzetesek tere” rendezvényen Szaléziak is szép számmal vettek részt. Mottó: „Veled együtt vagyunk rendben”.
- Tíz éve vannak, vietnami és indiai misszionáriusok Magyarországon.

Milyen ajándékot adhatna a Szalézi Család a kétszázadik születésnapra?

1. ha mindenki vinne egy hivatást augusztus 16-ra
2. mivel több világi pap csatlakozna a laikus munkatársakhoz, hogy a karizmat tovább adjuk,
3. tanúságtevőként éljük meg Szalézi hivatásunkat. Játsszunk komolyan és jól, örömmel és hűséggel csapatban.

Aktuális a szalézi élet?

1. Don Bosco az irgalmasság szentje. Oratóriuma az Isten irgalmasságának Szalézi helye, ahol az irgalmasság testi és lelki jócselekedeteit gyakorolhatjuk. Tehát, igen!
2. Ferenc pápa arra kérte az Egyetemes egyházat, hogy kilépő, misszióba induló legyen. A pápa terve a Szalézi Családra tökéletesen illik, mondta Angel Fernandez Artime rendfőnök. Tehát, igen!

Záró gondolat, Don Boscotól :

„Tegyetek meg mindent, amit tudtok. Isten befejezi azt, amire mi képtelenek vagyunk!”

Formanné Nagy Emília
Szalézi munkatárs

Az OKIK klub hírei

Karácsony óta sok minden történt közösségünkben. A 2015-ös évet december 30-án búcsúztattuk egy kellemes hangulatú összejövetellel, amelyen csaknem ötvenen vettek részt. Januárban már az új naptári év programtervét készítettük el. Az első három hónapra tervezeteket – minimális módosítással – sikeresen teljesítettük.

Január 23-án **Farkas Károly** és **Adorján Anna** mentőtisztek tartottak igen érdekes, szemléletes előadást az újraélesztésről. Ugyanezen az estén szentelte fel a klubházat **Iványi László** plébános úr, majd **Frankó Attila** és munkatársa szerveztek vidám játékokat.

Felnőttklubunkon január 28-án **Szalkay Róbert** református lelképásztor előadását hallgathattuk meg Izraélról, szép képek kíséretében.

Február 6-án volt az **OKIK farsang**. A jelmez felvonulás után **Hegyesi Tibor** diszkózenéjére táncolhattak a fiatalok.

Február 11-én felnőttklubunkon **Iványi László** plébános úr a bőjt kezdetéről beszélt, majd a lourdes-i jelenés évfordulóján megemlékezett a csodás eseményekről és a nem mindennapi sorsú látnokról, Bernadetról.

Február 20-án klubunk küldöttségével egy igen tartalmas és bensőséges hangulatú kistérségi találkozóra utaztunk Csanád-apácára. A **TESZ-VESZ TAVASZ** munkáiban is sokan részt vettünk: húsvéti műsort szerveztünk az időseknek, süteményt sütöttünk a hajléktalanoknak, adományt gyűjtöttünk a nagyszalontai gyermekmenhely számára, amelyben ismét a katolikus iskola jeleskedett kiemelkedő mennyiségű ajándékkal. Elkezdődtek a kerti munkák és a klubház rendezése is, de mindez nem ért véget egy hét alatt, hanem folytatódik egészen a tanév végéig.

Február 29-én a városi bibliaismereti versenyen induló ötödikes csapatunk a megyei fordulóba jutott.

Március 17-i felnőttklubunkon volt a diákok húsvéti műsorának premierje, amely igen nagy tetszést aratott a megjelentek körében.

Remélhetőleg a további rendezvényeket is programtervünknek megfelelően tudjuk megvalósítani. Köszönet mindazoknak, akik az Orosházi Keresztény Ifjúsági Klubot erkölcsileg és anyagilag támogatják!

Bánkiné Borbély Mária
klubvezető

STÁCIÓK

Első állomás:
Jézust halálra ítélik

Urunk! Téged halálra ítélték, mert az emberektől való félelem elnyomta a lelkiismeret hangját. Az egész történelem során ugyanígy újra, meg újra az ártatlanokat sújtják, ítélik el és ölik meg. Így nekünk is reményt adtál. Ajándékozd nekünk is mindig újra a megértés kegyelmét!

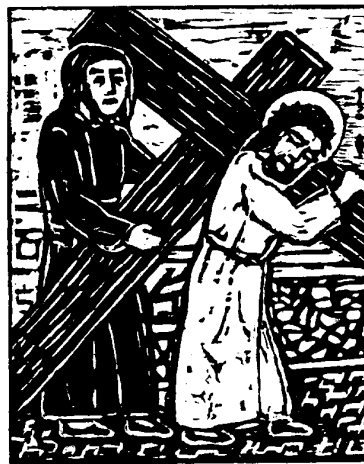
Negyedik állomás:
Jézus édesanyjával találkozik

Szűz Mária, Urunk Anyja, te hűséges maradtál, amikor a tanítványok elfutottak. Ahogy elhitted, amikor az angyal a hihetlent hirdette, hogy a Magasságbeli anyja leszel, ugyanúgy hittél legmélyebb megaláztatásának órájában is.

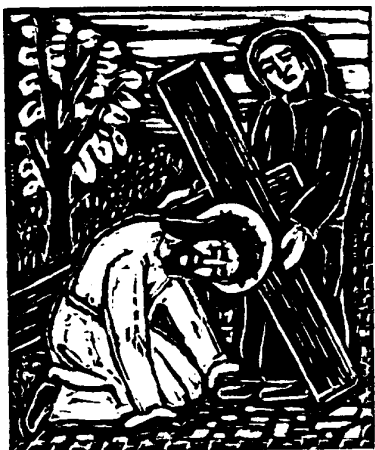
Második állomás:
Jézus vállára veszi a keresztet

Urunk! Te engedted, hogy megszegyenítsenek és szidalmazzanak, Segíts bennünket, hogy soha ne egyezzünk bele a szenvedők és gyengék ellen irányuló gúnyba! Segíts, hogy a megaláztatásban, a kitzásítottakban a Te arcodat ismerjük fel!

Ötödik állomás:
Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

Urunk, Te megnyitottad Cirenei Simon szemét és szívét, és a kereszthordozásában megadtad neki a hit kegyelmét. Segíts, hogy szenvedő embertársaink mellett álljunk, akkor is, amikor az érészóló hívás ellenkezik terveinkkel, vagy szimpátiáinkkal.

Harmadik állomás:
Jézus először esik el a kereszttel

Úr Jézus, a keresztsúlya a földre sújtott Téged. Bűneink, gögünk súlya sújt le Téged. Azonban elesésed nem sötét végzet, nem megvert ember puszta gyengesége. Te akartál hozzánk jönni, akik gögünkkel a földön heverünk.

Hatodik állomás:
Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Urunk, add meg nekünk a szívnyugalmát, amely a Te arcodat keresi. Óvj meg minket a szív vakságától, amely csak a dolgok felszínét látja. Add meg nekünk azt a világosságot és tisztaságot, amely képessé tesz bennünket arra, hogy meglássuk jelenlétedet a világban.

Hetedik állomás:
Jézus másodszor esik el a kereszt alatt

Úr Jézus Krisztus, Te hordoztad terheinket és most is hordozod azokat. Terhünk súlya a földre nyom Téged. Emelj fel bennünket újra, mert önerőnkől nem tudunk a porból fölkelni!

Tizenegyedik állomás:
Jézust a keresztre szegezik

Úr Jézus Krisztus, Te hagyta magad felszögezni a keresztfára, és magadra vállaltad ennek a szenvedésnek rémisztő kegyetlenségét, tested és méltóságod elpusztítását. Engedted, hogy oda-szögezzenek Téged, kibúvók és kompromisszumok nélkül szenvedtél. Segíts, hogy ne meneküljünk az elől, ami kiméretik reánk!

Nyolcadik állomás:
Jézus a síró jeruzsálemi asszonyokkal találkozik

Urunk, Te a bűnbánatról szóltál a síró asszonyoknak, valamint az ítélet napjairól, amikor mi a Te színed, a Világbíró színe elé kell, hogy álljunk. Te meghívsz, hogy kilépjünk a rossz elbanazilásából, amellyel megnyugtattuk magunkat, hogy békésen élhesünk tovább.

Tizenkettedik állomás:
Jézus meghal a kereszten

Úr Jézus Krisztus, haláldokor a nap elsötétedett. Mindig újra a keresztre szegeznek Téged! A történelemnek ebben az órájában éppen Isten hiánya sötétségében élünk. A szenvedés és az emberi gonoszság túláradata mögött Isten arca, a Te arcod, homályosnak, felismerhetetlennek tűnik.

Kilencedik állomás:
Jézus harmadszor esik el a kereszt alatt

Urunk, Egyházad sokszor egy süllyedő hajónak tűnik számunkra, amely már tele van vízzel és amely menthetetlenül léket kapott. Szántóföldeken több konkolyt látunk, mint búzát. Az Egyház beszenyezett ruhája és arca elrettent minket. Azonban mi magunk vagyunk azok, akik beszenyezik őt.

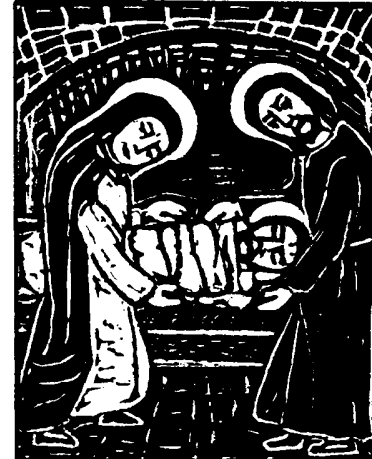
Tizenharmadik állomás:
Jézus testét leveszik a keresztről és anyja ölébe fektetik

Urunk, Te alászálltál a halál éjszakájába. Azonban holttestedre jóságos kezek viselnek gondot, és vászonba takarják (Mt 27,59). A hit nem halt meg teljesen, a nap nem nyugodott le egészen. Mily sokszor tűnik úgy, hogy alszol. Mily könnyen fordulunk el mi, emberek, és mondjuk: Isten meghalt.

Tizedik állomás:
Jézust megfosztják ruháitól

Úr Jézus, megfosztottak ruháidtól, megszégyenítettek és kitaszítottak a társadalomból. Te hordozod Ádám szegyenét, és meggyógyítod azt. Te hordozod a világból kitaszított szegények szenvedését és szükségét. Ám éppen így töltöd be a próféták szavát.

Tizennegyedik állomás:
Jézus testét a sírba helyezik

Úr Jézus Krisztus, sírba helyezéskor magadra vetted a búzaszem halálát, elhalt búzaszemmé lettél, amely gyümölcsöt hoz minden időkre, egészen az örökkévalóságig. Sírodból ragyog fel minden időkre a búzaszem ígérete, amelyből az igazi manna fakad – az élet Kenyere, amelyben Te önmagadat adod nekünk.

Hogyan?

(Istenünk, embertársaink és önmagunk felé)

Az emberek sokfélék, cselekedeteink is ennek függvényei: „megijedni, nekibátorodni, megkívánni, megszánni... ha mindezt akkor tesszük, amikor, ami miatt, akikkel szemben, ami célból, s ahogyan kell... ez az erény sajátossága”, mondta egykor Arisztotelész.

Van, aki keres valami kézzel fogható, látható, jólétünket szolgáló örömet, amely később félelemmé is válhat, hogy el ne vesszen. Fárasztó időszak után valami megnyugtatót, amely további erőt, lendületet ad. Sorolható lenne a tevékenységek sokasága, hiszen értéskálánk különböző.

A kérdés HOGYAN? Próbálkozunk-e önismerettel, mely gondolataink irányítói lehet?

Kulcskérdés az empátia, az együttérzés, amiért kiált (sajnos nem kiáll!) a rohanó mai világ.

Odafigyelünk-e eléggé embertársainkra, szükségleteinkre? Igaz forrás ebben:

„amit akartok, hogy veletek cselekedjenek az emberek, ti is azt tegyétek velük” /Máté 7:12/.

Mit várnánk –kölcsonösen- embertársainktól? Jó szót, mosolyt, amely lehet udvarias, lehet szokványos művi, vagy szívből jövő. Nem könnyű a dolgunk, mert testbe öltözve jár a lélek. Isten segítségével nélkül a „hogyanjaink”, üres formások maradnak. Az úrt, csak Ő tudja betölteni és tetté formálni.

Mit tehetünk, hogy lelkünk rebbenjen, szárnyaljon Isten felé, aki fogódzót tud adni mindahhoz, melyet porszemnyi mivoltunkban nem tudunk megoldani?

Imádkozzunk!

Ami a növénynek a napfény, a levegő, a víz, az oxigén, az a lelkünknek az ima - az életfontos lélegzétvétel.

Hogyan imádkozzunk?

Teremtőnk – Megváltónk iránti alázattal!

Részünkről ez az ima alapja; majd hagyjuk, hogy Ő legyen belső építészünk... éljük át: „Ő általa, Ő vele, Ő benne” (amint a Szentmisében halljuk).

Az ima célja:

hálaadás: mindent köszönünk, a kapást, az elvevést – Ő életünk oltókése, melynek szerepe lelkünk nevelése, az Ő szándéka szerint. Magasztaljuk Őt, így az imádság Jákob létrája lehet számunkra, mely Hozzá vezet.

dicsőítés: közös imával, énekkel dicsérjük Őt, aki, meg tud újítani, jobbra formálni.

Így a szentek közösségében érezhetjük életünket, szolgálatainkat.

kérés: szégyenkezve bevallhatjuk, hogy ügyes – bajos dolgainkban bizony gyakran könyörgünk, „add meg ezt, tedd meg azt Urunk”, holott csak Ő tudja, hogy nekünk mire van szükségünk és mikor: „mindennek rendelt ideje van” /Préd 3/ Lehet, hogy évek, évtizedek múlva teljesül kérésünk, netán a halálunk után! Nagy Titek ez is.

Hogyan imádkozzunk?

Kötött formában, amely talán gyermekkorban a legfontosabb, mert életre szóló gyökereket ereszt, melyek mélyre nyúlnak, s ha átmenetileg nem is kapnak táplálékot, fel tudnak éledni friss hajttással.

Saját szavainkkal formált **értelmi**, vagy érzelmekkel befolyásolt (öröm, bánat, feldúltság, ráébredés) **érzelmi** szintjén. – E két utóbbi forma segít, talán, az önismeret gyakorlásában is?

Lényeges körülmény a csend, gyakran a környezet (a templom – az Isten Háza) nyugtató hatása, az Őfelé való törekvés, a tökéletes tisztelet és odaadás eléréséhez.

Kérjük, hogy Jézus tanításának belső ragyogása - a Szent Lélek által - adjon útmutatást, HOGYAN-jainkhoz!

Dr. Bertók Éva

Közgyűlés a „Máltain”

Március 17-én tartotta éves közgyűlését a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület Orosházi Csoportja.

Az alapító tagok mellett számos segítővel, és ifjú önkéntessel is rendelkező csoport, már 2010-ben is végzett karitatív munkát, alakuló ülésüket azonban 2013-ban tartották. Munkájuk eleinte leginkább az orosházi Játszótér „kliensköréhez” és kapacitásához igazodott, az utóbbi években azonban ez a kör kiszélesedett. Tevékenységük központja továbbra is a játszótér, ahol egész évben zajlik adománygyűjtés/osztás. Emellett évente megszervezik az „Adni öröm” elnevezésű élelmiszergyűjtő akciót, részt vettek a „Hálózat a közösségért” adósságrendező programban, játéprogramokat visznek a környező településekre.

Az idei közgyűlés legfontosabb feladata, a beszámoló és a jövő évi tervek megvitatása mellett, a tisztségviselő választás volt. A mintegy 25 főből álló közösség tizenhárom szavazóképes tagja egyöntetűen választotta meg lelki vezetőnek Iványi László orosházi plébánost, csoportvezetőnek Frankó Attilát és csoportvezető helyettesnek Pusztai Ágneszt, akik a játszótér munkatársai. Megbízatásuk 4 évre szól.

1% KÖSZÖNET A TÁMOGATÁSÉRT!
1% Orosháza Katolikus Templomért Alapítvány
18372922-1-04

**OROSHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroszhaziplebania.hu

Felelős kiadó:

Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:

Mészáros Géza

Tördelés:

Iványi László

Nyomtatás:

MMD TEAM

KARITÁSZ hírek Szén akció Orosházán!

A helyi Karitászt osztotta szét
a rászorulóknak között

Ifj. Csikós József építési vállalkozó felajánlásából 28 család kapott 5-5 mázsa szén.

Az adomány kiszállításáról, sőt a fel és lerakásról is a vállalkozó munkásai gondoskodtak.

A mi feladatunk, csak a mosolyok begyűjtése és az adminisztráció, az egyházmegyei KARITÁSZ barnaszén listájának vezetése volt.

Minden család hálás volt, örömmel fogadta a téli tüzelőt. Reméljük már nem lesz hosszú a tél és ez a segítség el fog tartani tavaszig. Nemcsak a nagycsaládosok, de a krízis-helyzetbe került egyedül élő idős emberek is részesültek az adományból.

Az Eötvös cirkusz 100 jegyet ajánlott fel a rászoruló gyerekeknek a március 22-i előadásra. Reméljük, tetszik majd az előadás!

Az egyház húsvéti adományait szétosztottuk. Most a nagycsaládos és rászoruló családok vehették át a csomagokat a katolikus templom imatermében. 45 csomag, átlagosan 6 kg élelmiszer segíti megünnepelni Krisztus feltámadását!

Hálás köszönet minden adományozónak! Tartsa meg a jó Isten a szokásukat!

Mi csak azt tudjuk osztani, amit a hívek szeretete a Szent Rita oltár elé helyezett.

Szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik kedvet éreznek ehhez a szép munkához!

Ezúton köszönöm minden munkatársam segítségét, jó egészséget és áldott Húsvétot kívánok egyházunk minden tagjának, szeretettel!

Románné Séhorcz Magdolna
Karitászt vezető